

Naturalisatie van Bernard, Josephus Hubertus en 22 anderen

MEMORIE VAN TOELICHTING

Nr. 3

Onder verwijzing voor het overige naar de ingewonnen ambtsberichten¹⁾ ten aanzien van de verzoeken om naturalisatie van Josephus Hubertus Berhard en 22 anderen, in het bijzonder naar die inzake de verzoeker, genoemd in artikel 1 onder 1°, moge de ondergetekende het volgende aantekenen.

De verzoekers, genoemd onder 5, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 14, 15, 16, 17, 20 en 21, worden met afwijking van het in artikel 3, tweede lid en vijfde lid, aanhef en onder 3e, van de wet op het Nederlanderschap omtrent de betaling bepaalde in aanmerking gebracht voor kosteloze naturalisatie: de verzoeker, genoemd onder 7, op grond van de door hem aan den lande bewezen diensten; de verzoekers, genoemd onder 10 en 15, conform de gebruikelijke gedragslijn ten aanzien van personen die vóór 10 mei 1940 de Nederlandse nationaliteit hebben verloren door zonder daartoe bekomen Koninklijk verlof in vreemde krijgsdienst te treden (artikel 7, onder 4e, van de wet op het Nederlanderschap); de verzoekers, genoemd onder 11, 12, 14 en 21, die uit Indonesië afkomstig zijn, omdat zij door de in 1949 gewijzigde staatkundige verhoudingen de Nederlandse nationaliteit buiten hun wil hebben verloren; de verzoekers, genoemd onder 8 en 16, die als vluchteling worden aangemerkt, op grond van de gedane toezegging (vgl. de Memorie van Antwoord aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal betreffende de Justitiebegroting voor 1962, zitting 1961—1962 — 6500, stuk nr. 10, sub 113); de verzoeker, genoemd onder 20, billijkheidshalve, omdat hij tot voor kort door de administratie als Nederlander werd aangemerkt; de verzoekers, genoemd onder 7 en 8, om hierna te noemen reden; de verzoeker, genoemd onder 17, conform de gebruikelijke gedragslijn ten aanzien van personen die meerderjarig zijn geworden tijdens de behandeling van het naturalisatie-verzoek van hun vader. Zijn vader werd genaturaliseerd bij de wet van 25 mei 1962, *Stb.* 179.

Ten aanzien van de onder 11 en 14 genoemde verzoekers, wordt afgeweken van het in de wet omtrent de verblijfstermijn bepaalde (artikel 3, vijfde lid, aanhef en onder 2e, van de wet op het Nederlanderschap). De ondergetekende meent dat hier toe voldoende aanleiding bestaat omdat deze uit Indonesië afkomstige verzoekers geacht kunnen worden reeds in voldoende mate aan de Nederlandse samenleving te zijn aangepast.

De onder 4 genoemde gehuwde vrouw stelt evenals haar in het wetsontwerp genoemde echtgenoot prijs op het bezit van het Nederlanderschap. Vermits zij deze staat niet op andere wijze kan verkrijgen, wordt zij voor naturalisatie voorgedragen.

Onder 1 wordt voorgedragen de verzoeker Josephus Hubertus Bernard. Hij werd in 1902 te Haarlem als Nederlander geboren. In 1936 emigreerde hij naar Zuid-Afrika, van welk land hij in 1946 door naturalisatie de nationaliteit verkreeg. Adressant keerde in 1963 naar Nederland terug. Hij is gehuwd met een Nederlandse vrouw en werkt als metselaar.

De Belgische verzoeker Amedé Brouwers, genoemd onder 2, werd in 1925 te Papendrecht geboren als zoon van een Belgische vader en een van oorsprong Nederlandse moeder. Adres-

sant woont van zijn geboorte af in het Koninkrijk. Hij verschaft zich als lasser een bestaan.

De Duitse verzoeker Erich Johann Fenker, genoemd onder 3, werd in 1920 te Büppel in Duitsland geboren. Adressant, die tijdens de tweede wereldoorlog als hospitaalsoldaat zijn dienstplicht in het Duitse leger vervulde, is sedert 1957 in ons land woonachtig. Als classificeerder voorziet hij in het gezinsonderhoud.

De Duitse verzoeker Klaus Peter Kohtz, genoemd onder 7, werd in 1942 te Flammersveld in Duitsland geboren. Hij verblijft sedert 1949 in Nederland. Adressant, die instrumentmaker van beroep is, dient thans als vrijwilliger op de voet van dienstplichtige bij de Koninklijke Landmacht.

De onder 8 voorgedragen Hongaarse verzoeker, Otto György Könczöl, werd in 1933 te Denesfa in Hongarije geboren. Adressant kwam eind 1956 als vluchteling herwaarts. Hij is gehuwd met een Nederlandse vrouw en verdient als ovenmetseelaar de kost voor zich en zijn gezin.

De Poolse verzoeker Philip Laus, genoemd onder 9, werd in 1935 te Amsterdam geboren. Zijn moeder bezat voor haar huwelijk de Nederlandse nationaliteit. Adressant woont sinds zijn geboorte in ons land. Hij is gehuwd met een Nederlandse vrouw en is werkzaam als assistent-inkoper.

Martin Mullenders, de verzoeker, genoemd onder 10, werd in 1915 te Vaals als Nederlander geboren. Hij verloor zijn oorspronkelijke nationaliteit door zonder daartoe bekomen Koninklijk verlof deel te nemen aan de burgeroorlog in Spanje. Tijdens de tweede wereldoorlog stond verzoeker aan de zijde van het verzet. Hij is gehuwd met een Nederlandse vrouw en is transporteur van beroep.

De Indonesische verzoeker Louis Cornelis Noelanders, voorgedragen onder 11, werd in 1912, te Manggar in Indonesië geboren. Adressant, die in het voormalige Koninklijk Nederlands-Indische Leger heeft gediend, verblijft van 1961 af in ons land. Hij is gehuwd met een van origine Nederlandse vrouw. Als hoogspanningsmonteur voorziet hij in het onderhoud van zich en de zijnen.

De Ambonese verzoekster Christina Martha Pasalbessij, genoemd onder 12, werd in 1929 te Gombong (Indonesië) geboren. Adressante is sedert 1951 in Nederland woonachtig. Zij is als operatiezuster werkzaam in een ziekenhuis te Rotterdam.

Antoni Wladyslaw Piegza, genoemd onder 13, is van Poolse afstamming. Hij werd in 1927 te Goszcza in Polen geboren. In 1944 werd hij als dwangarbeider naar Duitsland overgebracht. Na de bevrijding diende hij bij het Amerikaanse bezettingsleger. Begin 1948 vestigde hij zich hier te lande. Adressant voorziet als olieman in zijn levensonderhoud.

Jan Remmert, de Indonesische verzoeker, genoemd onder 14, werd in 1922 te Bandoeng (Indonesië) geboren. Verzoeker heeft in het voormalige Koninklijk Nederlands-Indische Leger gediend. Hij verblijft sedert 1961 in ons land. Adressant, die weduwnaar is van een van geboorte Nederlandse vrouw, voorziet als ambtenaar bij een Raad van Arbeid in het onderhoud van zich en zijn kinderen.

Marinus Henricus Riem, de onder 15 voorgedragen oud-Nederlander, werd in 1909 te Franeker geboren. Ook deze verzoeker verloor het Nederlanderschap als gevolg van zijn

¹⁾ De ingewonnen ambtsberichten zijn met de overige bij deze memorie van toelichting overgelegde stukken nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

deelname aan de Spaanse burgeroorlog. Adressant is gehuwd met een Nederlandse vrouw. Hij werkt als straatmaker.

Istvan Geza Szenasi, genoemd onder 16, werd in 1939 te Boedapest geboren. Hij bezit de Hongaarse nationaliteit. Eind 1956 kwam hij als vluchteling naar Nederland. Sedertdien heeft hij steeds hier te lande gewoond. Verzoeker is met een Nederlandse vrouw gehuwd. Als metaal draaier voorziet hij in het gezinsonderhoud.

De Belgische verzoeker Willem Hans Tielens, voorgedragen onder 17, werd in 1939 te Anna Paulowna geboren als zoon van een Belgische vader en een van oorsprong Nederlandse moeder. Adressant heeft nimmer in het buitenland woonplaats gehad. Hij is onderwijzer.

De verzoekster Elsa Waldes, genoemd onder 18, werd in 1906 te Linz in Oostenrijk geboren. In 1932 trad zij in het huwelijk met Moses Klein. Met haar man vestigde zij zich in 1939 in Nederland; sedertdien heeft zij onafgebroken hier te lande gewoond. Haar man, die een naturalisatie-verzoek had ingediend, overleed op 26 augustus 1964 te Hilversum. Adressante geniet thans weduwenpensioen; tevens ontvangt zij inkomsten uit de door een waarnemer gedreven tandtechnikerspraktijk van wijlen haar echtgenoot. De kinderen Esther Margrit, genoemd onder 5, en Gerhart, genoemd onder 6, zijn meerderjarig geworden tijdens de behandeling van het verzoek van hun inmiddels overleden vader. Conform de gebruikelijke gedragslijn zouden zij voor kosteloze naturalisatie worden voorgedragen. Op grond van billijkheidsoverwegingen meent de ondergetekende dat hun naturalisatie ook thans kosteloos kan worden bevorderd. De zoon Gerhart is werkzaam als koopman; in het onderhoud van de dochter Esther Margrit, die niet tot het verrichten van arbeid in staat is, is voorzien.

De Duitse verzoeker Walter Wehling, genoemd onder 19, werd in 1913 te Blumenthal in Duitsland geboren. In 1933 vestigde hij zich in ons land. Adressant werd in 1942 ingelijfd

in het Duitse leger. Sedert 1948 woont hij weer in Nederland. Hij is gehuwd met een van origine Nederlandse vrouw. Als autospuiter en plaatwerker kan hij op voldoende wijze in het onderhoud van zich en zijn gezin voorzien.

De persoon, bekend als Jacques Cornelis Willemse, wordt genoemd onder 20. Hij werd in 1942 te Beauvais in Frankrijk geboren. Hij is staatloos. Sedert 1946 woont hij onafgebroken in Nederland. Hij is gehuwd met een Nederlandse vrouw en werkt als landarbeider. Van deze gelegenheid wordt gebruik gemaakt om zijn positie op het stuk van namen te regelen.

De verzoekster Ellen Jeanna Wüner Wewengkang, genoemd onder 21, werd in 1941 te Pasoeroean (Indonesië) geboren. Haar moeder was van origine Nederlandse. Adressante verblijft van medio 1959 af in ons land. Als coupeuse voorziet zij in haar onderhoud.

De onder 22 voorgedragen verzoeker Edmund Siegfried Wyck, werd in 1941 te Freiburg (Duitsland) geboren. Hij bezit de Duitse nationaliteit. Met zijn moeder en zijn Nederlandse stiefvader kwam adressant in 1948 naar ons land, waar hij sedertdien onafgebroken heeft gewoond. Hij is scheepswerktuigkundige van beroep.

Onder 23 wordt genoemd de Zuidslavische verzoeker Willibald Zagorec. Adressant, die in 1930 te Ubach over Worms werd geboren, heeft nimmer in het buitenland gewoond. Hij is met een Nederlandse vrouw gehuwd en is werkzaam als controleur bij een mijn in Limburg.

Met uitzondering van de Poolse verzoeker, genoemd onder 9, de Hongaarse verzoekers, genoemd onder 8 en 16 en de Zuidslavische verzoeker genoemd onder 23, geldt ten aanzien van alle voorgedragenen, dat zij na naturalisatie niet van dubbele nationaliteit zullen zijn.

De Minister van Justitie,

Y. SCHOLTEN.